

kr. af samlede udlån på mellem 1 og 2 milliarder kroner. Disse tab har intet haft med egenkapital at gøre, men konjunkturernes ugunst. I disse tilfælde er ikke alene egenkapitalen tabt, men også de yderste 40 pct. af ydede lån inden Realkreditinstituttets tab.

Instituttet har i årenes løb optaget lån via statsgaranterede obligationer for ca. 900 mio. kr. Statskassen har aldrig tabt på sådan garanti, der p.t. udgør 175 mio. kr., der nedbringes med ca. 35 mio. kr. årlig.

Med venlig hilsen

Atli P. Dam

Bilag 2

Fortolkningsbidrag til spørgsmål nr. S 1154

Johs. M. Olsen påstår, at forhenværende lagmand Atli P. Dam har udtalt til færøsk presse, »at Skibskreditfondens håndtering af krav om egenkapital ikke er væsentlig anderledes end landsstyrets praksis i 1980'erne«.

Undertegnede har ikke en sådan udtalelse present i erindringerne, men det er rigtigt, at jeg på et tidspunkt telefonisk har vendt spørgsmålet om dokumentation af egenkapital sammen med en repræsentant for Skibskreditfonden og her påpeget, at erklæringer udfærdiget af autoriserede personer såsom rådgivere (finans- og skibskyndige), banker, advokater og lign. måtte tages for pålydende, idet de personer, der udfærdigede sådanne erklæringer, satte deres autorisation/advokatbestalling på spil.

Vedkommende repræsentant for Skibskreditfonden var enig heri.

I øvrigt mener jeg ikke, at der har fundet nogen egentlig koordinering sted mellem landsstyret og Skibskreditfonden angående dokumentation af egenkapital, men Skibskreditfonden har haft mulighed for at erkendte sig om den dokumentation, som landsstyret modtog.

Mig bekendt har fonden foretaget sin egen uafhængige projektvurdering.

Andet kan der ikke have ligget i den påståede udtalelse til færøsk presse.

Med venlig hilsen

Atli P. Dam
forhenværende lagmand

Spm. nr. S 1155

Til erhvervsministeren (24/1 96) af:

Johannes Martin Olsen (V):

»Har regeringen set bort fra det rådgivende udvalgs advarsler og OECD's sektoraftale vedrørende skibsfinansiering »for derved at fastholde den erhvervsmæssige udvikling«?»

Begrundelse

Statsrevisorerne kritiserer i deres beretning om Skibskreditfondens administration af færøske lånesager (7/94), at Direktoratet for Egnsudvikling kun i forbindelse med en enkelt lånesag forhørte sig hos det rådgivende udvalg vedrørende Færøerne. Denne udtalelse afstod fra at bedømme den konkrete sag, men gav udtryk for udtalt skepsis over for skibsprojekternes generelle økonomiske udsigter (pkt. 90). Dette skete på trods af Statsministeriets skrivelser og vejledninger herom (pkt. 87). Derefter tog man ikke fra danske myndigheders side notits af det rådgivende udvalgs dystre forudsigelser.

Samtidig kritiseres Erhvervsministeriet og Skibskreditfonden for ikke at have overholdt OECD's sektoraftale vedrørende eksportkredit. Denne aftale forpligter Danmark til ikke at lade den offentlige finansiering af skibsprojekter overstige 80 pct. Desuden sættes spørgsmålstegn ved Danmarks overholdelse af EU's regler i forbindelse med inflationsgarantiordningen (pkt. 9, 41 og 68). I denne sammenhæng erindres Østre Landsrets dom i Heygadgangsagen, hvor landsstyrets bevidste overtrædelse af egenkapitalkravet angives at være sket »for derved at fastholde den erhvervsmæssige udvikling«. Det er i denne sammenhæng overvejende sandsynligt, at man fra politisk side i Danmark også var interesseret i at holde den kunstigt skabte højkonjunktur gående ved at deltage i overfinansieringsprojekterne. Den nyeste dom i Skålafjallsagen afdækker i så henseende den manglende kontrol med de færøske skibsprojekter. Skibskreditfonden og Sekretariatet for Skibsfinansiering ses hverken at have kontrolleret OECD's krav til egenfinansiering, EU's 7. skibsbygningsdirektiv eller den færøske lovgivnings krav til egenkapital. Efter spørgerens mening har man dermed været med på landsstyrets praksis i skibsfinansieringssager i 1980'erne for at holde karrusellen kørende, og man må fra regeringens side påtage sig et medansvar herfor.